

آشنایی با روزهای ملی

زهر اصادقی

۶ بهمن: سالروز حماسه مردم آمل
۱۰ بهمن: ولادت حضرت رسول و روز اخلاق و مهرورزی
۱۲ بهمن: ورود امام خمینی به ایران و آغاز دهه فجر
۲۲ بهمن: پیروزی انقلاب اسلامی
۲۹ بهمن: قیام مردم تبریز
۱۹ اسفند: روز حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان
۲۵ اسفند: سالروز بمباران شیمیایی حلبچه

۹ دی: روز بصیرت و تجدید میثاق امت با ولایت

روز نهم دی‌ماه سال ۱۳۸۸، مردم آگاه و هوشمند ایران اسلامی با حضور هشیارانه خود در صحنه، از ارزش‌ها و اهداف مقدس و جاودانه نظام اسلامی پاسداری کردند. دفاع عاشورایی، از هویت دینی و به تبع آن از هویت میهنی، و پاسداشت رکن رکین ولایت فقیه، رهنمودها و روشنگری‌های مقام معظم رهبری، از عوامل اصلی ظهور حماسه ۹ دی و حضور میلیونی مردم در صحنه دفاع از ارزش‌های انقلاب و نظام بوده و خواهد بود.

چندی قبل از آن، فتنه‌گران با نقشه‌های از پیش تعیین‌شده دشمنان بیرونی نظام کوشیده بودند با هجوم گسترده و میدانی به آمال و اندیشه‌های زیرساختی نظام، همچون ولایت فقیه، ارزش‌های دفاع مقدس و انقلاب حسینی، با ایجاد اختلاف بین

آشنایی با مناسبت‌های دینی و ملی برای هر فرد ایرانی، به‌ویژه دبیران و دانش‌آموزان عزیز سراسر کشور، ضروری است تا از آن برای آموزش‌شان بهره بگیرند. هر چند این موارد به گذشته بازمی‌گردند، اما انسان و سرزمین بدون گذشته متعالی بی‌شناسنامه و بی‌هویت است و نمی‌تواند پایدار باشد. در این فصل ما با ایام زیر روبرو هستیم که به برخی از آن‌ها متناسب با ویژگی‌های «رشد آموزش علوم اجتماعی» پرداخته‌ایم.

۱ دی: ولادت امام موسی کاظم(ع)

۳ دی: روز ثبت احوال

۵ دی: میلاد حضرت عیسی(ع)

۹ دی: روز بصیرت و میثاق امت با ولایت

۱۲ دی: آغاز سال ۲۰۱۲

۱۴ دی: اربعین حسینی

۱۷ دی: روز مقاومت زن مسلمان در برابر کشف حجاب

رضاخانی

۲۲ دی: سالروز رحلت رسول اکرم(ص)؛ شهادت امام

حسن(ع)؛ سالروز تشکیل شورای انقلاب

۲۳ دی: شهادت امام رضا(ع)

۲۶ دی: فرار شاه

۱ بهمن: شهادت امام حسن عسکری(ع)

۵ بهمن: ولادت رسول اکرم(ص) به روایت اهل سنت



است که در میان مسلمین جهان برگزار می‌شود. در روز بیستم صفر، شیعیان مراسم سوگواری عظیمی را در کشورها و شهرهای مختلف به یاد عاشورای حسینی برپا می‌کنند. عاشقان و پیروان آن امام، در اربعین به ذکر می‌پردازند و مظلومیت حسین و یارانش را به گوش جهانیان می‌رسانند. از این روی همچنان منتقم مظلومیت حسین(ع) و همیشه حسینی باقی می‌مانند؛ ان شاء الله.

در اربعین شهادت امام حسین(ع)، جابر بن عبدالله انصاری و عطیه عوفی موفق به زیارت تربت و قبر سیدالشهدا شدند. مرحوم محدث قمی در «منتهی‌الامال» دلایلی ذکر می‌کند که دیدار اهل بیت از کربلا در اربعین اول نبوده است. به هر حال، تکریم این روز و احیای خاطره غم‌بار عاشورا، رمز تداوم شعور عاشورایی در زمان‌های بعد بوده است.

اربعین و عرفان

اربعین از رازهای هستی است، خصوصیت عدد ۴۰ و اسرار نهفته در آن برای ما روشن نیست. در فرهنگ اسلامی عدد ۴۰ (اربعین) جایگاه ویژه‌ای دارد. میقات چهل روزه موسی(ع) در طور، چله‌نشینی سالکان، حفظ کردن ۴۰ حدیث، اخلاص ۴۰ صباح، کمال عقل در ۴۰ سالگی، و دعا برای ۴۰ مؤمن از این نمونه‌هاست. پیامبر حکیم(ص) فرمود: «من اَخْلَصَ لِلَّهِ اَرْبَعِينَ يَوْمًا فَجَرَّ اللَّهُ يَنْابِيعَ الْحِكْمَةِ مِنْ قَلْبِهِ عَلَيَّ لِسَانَهُ»: هر کس ۴۰ روز فقط برای خداوند تعالی اخلاص ورزد، خداوند چشمه‌های حکمت را از قلبش بر زبانش جاری می‌سازد.

مردم و طرفداران انقلاب اسلامی از یک‌سو و مسئولان نظام از سوی دیگر، مطامع اربابانشان را عملی سازند. اما به یقین آن‌ها درک درستی از این مردم و دین آنان نداشتند. مردم و مسئولان با یک اشاره رهبری، توطئه و فتنه عظیم آن‌ها را خنثی و منکوب کردند و دست در دست یکدیگر «حماسه بصیرت» آفریدند.

در این میان برخی پیش‌کسوتان انقلابی یا خود را باخته بودند و یا با بی‌بصیرتی و بی‌تقوایی، در زمره خودباختگان قرار گرفتند و شد آن‌چه که نمی‌باید رخ دهد. این حرکت دینی، میهنی و ملی درسی برای اهل تردید و عبرتی برای تصمیم‌سازان فتنه شد که اگر خواهند با آرمان‌های یک ملت و اندیشه‌های برآمده از خون شهدا و رهبری، به گستاخی حرمت‌شکنی کنند، با خشم عاشورایی آنان روبه‌رو خواهند شد.

بدون شک تعظیم و نکوداشت سالروز این حماسه تاریخی در شرایط حساس امروز بسیار لازم و حیاتی است و موجب تعظیم شعائر اسلامی و بیعت مجدد با آرمان‌های نظام مقدس جمهوری اسلامی، امام راحل(ره) و مقام معظم رهبری (مدظله العالی) می‌شود.

۱۴ دی: اربعین حسینی

اربعین در فرهنگ عاشورایی

در فرهنگ عاشورا، اربعین به چهلمین شب شهادت حسین بن علی(ع) گفته می‌شود که مصادف با روز بیستم ماه صفر است. گرامیداشت اربعین فوت‌شدگان از سنت‌های حسنه‌ای



چنان‌که در حدیث آمده است: «إِنَّ خَلْقَ أَحَدِكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بطنِ أُمَّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا نَظْفَهُ، ثُمَّ يَكُونُ عَلاقَهُ مِثْلَ ذَلِكَ... وَ خَواجِهِ [رَسُولِ خَدا] عَلَیْهِ السَّلَامُ ظَهَرَ چَشمه‌های حَکمت از دَل بر زَبان را اِختِصاصِ اِخْلاصِ اَرْبَعِينَ صَباحاً فَرموده است، وَ حَوالَتِ کَمالِ تَخْمیرِ طینتِ اَدَم (عَلِیْهِ السَّلَام) بِه اَرْبَعِينَ صَباحاً کَرَد وَ از اِین نَوع بسیار است.»

لذا اربعین حسینی می‌باید منبع حکمت برای اهل ذکر باشد و همه سرشار از حکمت‌اندوزی شوند. پس آن‌که این مهم را دریافت، پای در حلقه حکیمانه خواهد گذاشت و آن‌که این را از دست داد، از منبع عظیم حکمت فاصله خواهد گرفت و دچار نقصانی بزرگ خواهد شد.

«برگرفته از پایگاه اطلاع‌رسانی سوره مهر»

۱۷ دی ۱۳۱۴: اجرای طرح استعماری کشف حجاب

طرح شوم و خائنانه کشف حجاب از زن مسلمان در ایران محرک‌های خارجی داشت. این پدیده ناشی از تأثیر فرهنگ و آداب و رسوم غربی تحت عنوان «تجددخواهی» در میان برخی خودباختگان، به‌ویژه کسانی بود که افکار و زندگی غربی را تجربه کرده بودند. در این بین اراده دولت‌مردان مزدور بیگانه نقش مکمل داشت و سبب اشاعه هرچه بیشتر آن شد.

براساس شواهد تاریخی، اولین نشانه‌های کشف حجاب در دربار ناصرالدین شاه قاجار دیده شد. مسافرت‌های شاه به اروپا و مشاهدات وی از وضعیت پوشش زنان اروپایی در انتقال فرهنگ آن دیار به کشور ما و در ابتدا به دربار، تأثیر بسزایی داشت. به تدریج موضوع کشف حجاب در قالب تجددخواهی به محافل روشن‌فکری و اشعار شعراً نفوذ کرد و در مطبوعات منعکس شد. این وضعیت کم و بیش تا پایان دوره قاجار ادامه داشت. اما مقاومت خانواده‌ها سبب شد پدیده کشف حجاب به غیر از دربار و محافل نزدیک به شاه، گسترش چندانی نیابد. هر چند در اواخر دوره قاجار و در جریان نهضت مشروطه و پس از آن، برخی سیاسیون «نوگرا» و «منورالفکر» گام‌هایی برای حذف پوشش اسلامی بانوان و اشاعه بی‌حجابی در جامعه برداشتند و بعضی نویسندگان و شاعران در این زمینه قلم‌فرسایی کردند. آنان مشروطه را تجددخواهی معنا کردند و بی‌حجابی را از مظاهر تجددخواهی دانستند.

طراحان و منادیان کشف حجاب می‌دانستند که برای رسمیت بخشیدن به این پدیده باید زمینه‌های لازم، ابتدا در کانون‌های خانواده، فراهم آید. از دید آنان، مخالفت مرد با بی‌حجابی همسر در معیار عمومی عامل اصلی عدم پیشرفت کشف حجاب بود. از این‌رو، برنامه‌های اولیه در جهت تغییر ذهنیت سرپرست خانواده تدوین شد و سپس جنبه رسمی و قانونی یافت. در وهله نخست از کارکنان دولت آغاز کردند، زیرا

آنان در کنترل دولت بودند و دولت نظارت بیشتری بر رفتار آنان داشت؛ به‌ویژه که پذیرش این تغییرات توسط آنان، می‌توانست راه را برای پذیرش سایر افراد جامعه نیز هموار کند.

برای رسمیت یافتن کشف حجاب، قانون اتحاد شکل البسه و تبدیل کلاه در چهار ماده و هشت تبصره در جلسه ۶ دی ۱۳۰۷ و در سومین سال پادشاهی رضاخان - دوره هفتم قانون‌گذاری مجلس شورای ملی - به تصویب رسید. در آغاز بسیاری از روحانیون از جمله مراجع، ائمه جماعات، مفتی‌های اهل سنت و... از این مقررات مستثنا شدند. اجرای این قانون با مقاومت گسترده‌ای در تهران و چند شهر دیگر روبه‌رو شد و روحانیون نیز پیشنهاد این مخالفت‌ها بودند.

تشکیل «جمعیت بیداری نسوان» - دی ۱۳۰۵ - ترویج دکلته و منع چادر از سوی ملکه، حضور خانواده سلطنتی با وضع زننده در قم - نوروز ۱۳۰۶ -، مسافرت امان‌الله خان افغان به همراه همسرش، ثریا به ایران - خرداد ۱۳۰۷ - و حضور تعدادی از زنان افغانی همراه آن‌ها که در میهمانی‌ها حجاب را رعایت نمی‌کردند و در بازگشت به افغانستان نیز با لباس و کلاه اروپایی از شهرهای ایران عبور می‌کردند، از نشانه‌های گرایش دربار رضاخان به کشف حجاب بود.

در سال ۱۳۱۰، مجلس شورای ملی مجوز ورود هیأتی از سوی «جامعه ملل» را برای جلوگیری از آن‌چه که «تجاوز به حقوق زن در شرق» خوانده می‌شد، صادر کرد. در این سال که به دستور رضاخان مقرر شد که زنان در برداشتن حجاب خود آزاد باشند و اگر فردی یا ملایی متعرض آنان شد، شهربانی باید از زنان بی‌حجاب حمایت کند.

تشکیل «کنگره زنان شرق» در سال ۱۳۱۱ در تهران و دعوت از زنان بی‌حجاب سایر کشورها، از دیگر گام‌های رضاخان برای مبارزه با حجاب بانوان بود. از بی‌حجابی به عنوان مظهری از تمدن یاد شد و در مورد آن تبلیغات فراوان به‌عمل آمد.

استفاده از مراکز تعلیم و تربیت و ایجاد مدارس آموزشی به سبک اروپا از دیگر عوامل زمینه‌ساز کشف حجاب در ایران عصر رضاخان بود. گرچه سابقه ایجاد این مدارس نیز به دوره ناصرالدین‌شاه باز می‌گشت، اما رضاخان در آستانه اعلام کشف حجاب، مشوق توسعه این مدارس بود. سفر رضاشاه به ترکیه در خرداد ۱۳۱۳ و مشاهدات وی از بی‌حجابی در آن کشور، او را در پی‌گیری روند مقابله با حجاب مصمم‌تر ساخت. رضاشاه در جریان این سفر به سفیر کبیر ایران، مستشارالدوله صادق گفت: «ما عقب هستیم و فوراً باید با تمام قوا به پیشرفت سریع مردم خصوصاً زنان اقدام کنیم.»

رضاشاه روز ۲۲ اردیبهشت ۱۳۱۴ «جمعیت زنان آزادی‌خواه ایران» را تحت ریاست شمس پهلوی به عنوان گام تازه‌ای برای پیشبرد روند بی‌حجابی در کشور تأسیس کرد. در

مرحله بعد وزارت داخله برای ایجاد هماهنگی بیشتر میان لباس متحدالشکل مردان و کشف حجاب زنان، مقررات جدیدی در مورد نوع پوشش وضع کرد. سپس شاه نیز به وزرا و نمایندگان مجلس اعلام کرد که حذف حجاب زنان را آغاز کنند. در قدم اول بی‌حجابی از زنان وزرا، معاونان، و کلا و مسئولان کشور آغاز شد.

حکومت، قانون کشف حجاب را پیش از اعلام رسمی آن در ۱۷ دی ۱۳۱۴، به ولایات ابلاغ کرده بود. این قانون در مرحله اجرا با مقاومت‌های خونینی روبه‌رو شد و قیام «مسجد گوهرشاد» در تیر ۱۳۱۴ از نمونه‌های آن است. آیت‌الله قمی، آیت‌الله شیخ عبدالکریم حائری، آیت‌الله سید یونس اردبیلی، آیت‌الله سید محمد تقی خوانساری، آیت‌الله حجت کوه‌کمره‌ای و آیت‌الله میرزا محمود آقازاده از جمله مراجع و علمای سرشناس بودند که نسبت به اقدامات رضاخان در ترویج بی‌حجابی شدیداً اعتراض کردند. بسیاری از علما و روحانیون نیز به سبب اعتراض به کشف حجاب تبعید شدند.

روز ۱۷ دی ۱۳۱۴ رضاشاه با همسر و دختران کشف حجاب کرده خود، در مراسم جشن فارغ‌التحصیلی دختران دانش‌سرای مقدماتی حضور یافت. همه مسئولان کشوری که در این جشن دعوت شده بودند، طبق یک برنامه از پیش طراحی شده با همسران بدون حجاب خود شرکت کردند. رضاشاه در سخنانی در این مجلس اظهار داشت: «باید خیاط‌ها و کلاه‌دوزها را تشویق کرد که مدهای قشنگ به بازار بیاورند. ما میله‌های زندان را شکستیم. حالا خود زندانی آزاد شده وظیفه دارد که برای خودش به جای قفس، خانه قشنگی بسازد.»

مراسم روز ۱۷ دی ۱۳۱۴ در حقیقت رسمیت بخشیدن به کشف حجاب در کشور بود. پس از آن، مطبوعات به تجلیل از این رویداد پرداختند و بی‌حجابی را آزادی زن، تجدد او و همتایی‌اش با پیشرفت و ترقی مردم اروپا تلقی کردند. کشف حجاب در سال‌های باقی‌مانده حکومت رضاخان اجباری بود و حجاب اسلامی مظهر عقب‌ماندگی شمرده می‌شد. به همین دلیل نیز، برداشتن چادر از سر زنان به اجبار، بخشی از وظیفه مأموران انتظامی شده بود.

کشف حجاب مفاسد اخلاقی بسیاری را در جامعه در پی داشت و خشم مردم به‌ویژه قشر مذهبیون را برانگیخت. بسیاری از زنان مؤمنه، برای حفظ حجاب از خانه خارج نمی‌شدند و خود را در خانه حبس کردند. بسیاری نیز می‌کوشیدند حجاب خود را در کوچه و خیابان، به دور از چشم مأمورین، حفظ کنند. در روستاها که مأوای سه چهارم جمعیت کشور بود اساساً کشف حجاب واقع نشد. پس از سقوط رضاشاه، ظاهراً قید اجبار از کشف حجاب برداشته شد، اما مطبوعات حکومتی همچنان در ستایش اقدام رضاخان قلم می‌زدند و درباره مظاهر «تمدن» و

«تجددخواهی» و «عقب‌نماندن از پیشرفت اروپایی‌ها» مطلب می‌نوشتند.

برنامه کلی حکومت نیز در دوره حکومت پهلوی دوم همچنان تبلیغ بی‌حجابی بود و با کسانی که علیه آن اقدام می‌کردند و یا تبلیغ حجاب در برنامه‌هایشان بود، برخورد می‌شد. این در حالی بود که تعداد بسیاری از زنان که در دوره رضاخان به اجبار از پوشش اسلامی محروم شده بودند، در دوره پهلوی دوم و در پی آزادی‌های نسبی سال‌های اول پس از سقوط رضاخان، به حجاب اسلامی خود بازگشتند.

اکنون بر دانش‌آموزان و اولیای آنان است که بدانند بدحجابی و بی‌حجابی ریشه در کجا دارد و آگاه باشند که بدحجابی هویت آنان را زیر سؤال می‌برد، نه آن‌که آزادی را برای آن‌ها رقم زند. در واقع، بدحجابی زنجیر اسارتی است که دشمنان می‌خواهند در قالب تمدن به مردم جهان تحمیل کنند تا به سبب آن، مردم را فیشل و بی‌هویت سازند و خود هر آن‌چه هست به غارت ببرند؛ از جمله دین، هویت و آزادی شرافتمندانه مرد و زن ما را.

۲۲ دی: تشکیل شورای انقلاب

با اوج‌گیری نهضت اسلامی در سال ۱۳۵۷، اندیشه شکل‌گیری «شورای انقلاب» در میان روحانیون معتمد امام پدید آمد که در سفر شهید مطهری به پاریس، این طرح با امام در میان گذاشته شد. امام روز ۲۲ دی ۱۳۵۷، فرمان تشکیل شورای انقلاب را صادر کردند. در بخشی از این فرمان آمده است: «به موجب حق شرعی و براساس رأی اعتماد اکثریت قاطع مردم ایران که نسبت به این جانب ابراز شده است، در جهت تحقق اهداف اسلامی ملت، شورایی به نام شورای انقلاب اسلامی، مرکب از افراد با صلاحیت و مسلمان و متعهد و مورد وثوق، موقتاً تعیین شده و شروع به کار خواهند کرد... این شورا موظف به انجام امور و معین و مشخصی شده است. از آن جمله مأموریت دارد شرایط تأسیس دولت انتقالی را مورد بررسی و مطالعه قرار داده و مقدمات اولیه آن را فراهم سازد.»

اعضای اولیه این شورا، شهید مطهری، شهید بهشتی، آیت‌الله موسوی اردبیلی، شهید باهنر، آیت‌الله هاشمی رفسنجانی، آیت‌الله طالقانی، آیت‌الله خامنه‌ای، آیت‌الله مهدوی کنی، احمد صدر حاج سیدجوادی، مهندس بازرگان، دکتر یدالله سبحانی، مهندس کتیرایی، سرلشکر ولی‌الله قرنی و سررتیب علی‌اصغر مسعودی بودند. از مهم‌ترین فعالیت‌های این شورا، پیشنهاد مهندس بازرگان به‌عنوان نخست‌وزیر دولت موقت، تصویب اساس‌نامه «سپاه پاسداران انقلاب اسلامی»، ملی کردن بانک‌ها، سامان بخشیدن به دادگاه‌های انقلاب، برگزاری همه‌پرسی درباره نظام جمهوری اسلامی، بررسی



با مجله‌های رشد آشنا شوید

مجله‌های رشد توسط دفتر انتشارات و تکنولوژی آموزشی سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی وابسته به وزارت آموزش و پرورش تهیه و منتشر می‌شوند:

مجله‌های دانش آموزی

(به صورت ماهنامه و هشت شماره در هر سال تحصیلی منتشر می‌شوند):

رشد **کودک** (برای دانش‌آموزان آمادگی و پایه اول دوره دبستان)

رشد **نخود** (برای دانش‌آموزان پایه‌های دوم و سوم دوره دبستان)

رشد **دانش‌آموز** (برای دانش‌آموزان پایه‌های چهارم، پنجم و ششم دوره دبستان)

رشد **نوجوان** (برای دانش‌آموزان دوره راهنمایی تحصیلی)

رشد **دانش‌آموز** (برای دانش‌آموزان دوره متوسطه و پیش‌دانشگاهی)

مجله‌های بزرگسال عمومی

(به صورت ماهنامه و هشت شماره در هر سال تحصیلی منتشر می‌شوند):

رشد آموزش ابتدایی ♦ رشد آموزش راهنمایی تحصیلی ♦ رشد تکنولوژی آموزشی ♦ رشد مدرسه فردا ♦ رشد مدیریت مدرسه ♦ رشد معلم

مجله‌های بزرگسال و دانش‌آموزی تخصصی

(به صورت فصل‌نامه و چهار شماره در هر سال تحصیلی منتشر می‌شوند):

رشد برهان راهنمایی (مجله ریاضی برای دانش‌آموزان دوره راهنمایی تحصیلی) ♦
رشد برهان متوسطه (مجله ریاضی برای دانش‌آموزان دوره متوسطه) ♦ رشد آموزش قرآن ♦
رشد آموزش معارف اسلامی ♦ رشد آموزش زبان و ادب فارسی ♦ رشد آموزش هنر ♦
رشد آموزش مشاور مدرسه ♦ رشد آموزش تربیت بدنی ♦ رشد آموزش علوم اجتماعی ♦
رشد آموزش تاریخ ♦ رشد آموزش جغرافیا ♦ رشد آموزش زبان ♦ رشد آموزش ریاضی ♦
رشد آموزش فیزیک ♦ رشد آموزش شیمی ♦ رشد آموزش زیست‌شناسی ♦
رشد آموزش زمین‌شناسی ♦ رشد آموزش فنی و حرفه‌ای ♦ رشد آموزش پیش‌دبستانی

مجله‌های رشد عمومی و تخصصی، برای معلمان، مدیران، مربیان، مشاوران و کارکنان اجرایی مدارس، دانش‌جویان مراکز تربیت معلم و رشته‌های دبیری دانشگاه‌ها و کارشناسان تعلیم و تربیت تهیه و منتشر می‌شوند.

نشانی: تهران، خیابان ایرانشهر شمالی، ساختمان شماره ۴ آموزش و پرورش، پلاک ۲۶۶، دفتر تکنولوژی و انتشارات کمک آموزشی.

تلفن و نامبر: ۰۲۱ - ۸۸۳۰۱۴۷۸

پیش‌نویس قانون اساسی، تصویب قانون شوراهای محلی، ملی کردن صنایع بزرگ، تصویب آیین‌نامه مجلس خبرگان و برگزاری انتخابات ریاست جمهوری و مجلس بود.

به دنبال تسخیر لانه جاسوسی و استعفای دولت موقت، با ادغام دولت در شورای انقلاب، در اداره مملکت این‌گونه بین اعضای شورا تقسیم کار شد: آیت‌الله خامنه‌ای: دفاع و پاسداران؛ هاشمی رفسنجانی: وزارت کشور؛ شهید باهنر: آموزش و پرورش؛ مهدوی کنی: کمیته و دادگستری؛ شهید بهشتی: جهاد سازندگی؛ بنی‌صدر: وزارت خارجه؛ معین‌فر: نفت؛ حبیبی: آموزش عالی؛ عزت‌الله سحابی: برنامه و بودجه؛ میناچی: ارشاد ملی؛ شهید قدوسی: دادگاه انقلاب. با تصویب قانون اساسی و برگزاری انتخابات ریاست جمهوری و مجلس، آخرین جلسه شورای انقلاب روز ۲۶ تیر ۱۳۵۹ برگزار و سپس این شورا منحل شد.

۱۲ بهمن: ورود امام خمینی به ایران و آغاز دهه فجر

با گسترش قیام مردم و خروج شاه از ایران، شاپور بختیار به عنوان آخرین و تنها امید رژیم پهلوی و سردمداران غربی پشتیبان این رژیم، به عنوان نخست‌وزیر باقی‌مانده بود. در طرف مقابل تظاهرات مردم هر روز پرشورتر و مصمم‌تر می‌شد و شعار «استقلال، آزادی، جمهوری اسلامی» به‌عنوان اصلی‌ترین خواسته مردم در نهضت انقلابی به رهبری امام خمینی (ره) مطرح می‌شد. امام که شرط ورود خود را به کشور خروج شاه اعلام کرده بودند، با فرار شاه در ۲۶ دی ۱۳۵۷، تصمیم به بازگشت گرفتند. قرار بود این رجعت تاریخی روز پنجشنبه پنجم بهمن ۱۳۵۷ انجام گیرد، اما بختیار با بستن فرودگاه‌ها مانع از انجام این امر شد. با انتشار خبر بسته شدن فرودگاه‌ها، مردم خشمگین



به خیابان‌ها ریختند و با تحصن و شعارهای کوبنده، دولت بختیار را تحت فشار شدیدی قرار دادند. در همین زمان رئیس شورای سلطنت، سیدجلال تهرانی، در پاریس ضمن تقدیم استعفاى خود به امام، اعلام کرد که شورای سلطنت غیرقانونی است.

سرانجام، تحصن‌ها و تظاهرات عظیم مردم، بختیار را مجبور کرد فرودگاه‌ها را باز کند. کارکنان اعتصابی تلویزیون اعلام کردند برای ضبط و پخش مستقیم مراسم آماده‌اند. فرودگاه مهرآباد آماده استقبال از پرواز انقلاب بود. روز ۱۲ بهمن ۱۳۵۷، پرشکوه‌ترین استقبال تاریخی رقم خورد و هواپیمای ایرفرانس حوالی ساعت ۹ صبح در فرودگاه مهرآباد نشست و حضرت امام، با قلبی آرام و مطمئن پس از ۱۵ سال هجرت، پا به خاک میهن اسلامی گذاشتند. صدها خبرنگار، عکاس و فیلم‌بردار به ثبت این رویداد تاریخی پرداختند. جمعیت استقبال‌کننده در طول ۳۳ کیلومتر از فرودگاه مهرآباد تا بهشت زهرا که مقصد بعدی امام بود، بین چهار تا هشت میلیون نفر تخمین زده می‌شد.

امام از فرودگاه مستقیماً به بهشت زهرا رفتند و ضمن ادای احترام به شهدای انقلاب اسلامی، سخنرانی تاریخی خود را در آنجا ایراد کردند. در این سخنرانی، امام نخست وزیری شاپور بختیار را غیرقانونی اعلام کردند و فرمودند: «من به پشتیبانی این ملت دولت تعیین می‌کنم.» بدین ترتیب از ورود امام ۱۰ روز تاریخی، که بعدها دهه فجر انقلاب اسلامی نام گرفت، سپری شد تا طومار رژیم پهلوی و ۲۵۰۰ سال استبداد شاهنشاهی برای همیشه بسته شود.

دیگر وقایع دوازدهم بهمن ۱۳۵۷ عبارت‌اند از:

● هنگام ورود امام خمینی به مدت ۲۰ دقیقه مراسم استقبال توسط تلویزیون دولتی ایران به‌طور زنده پخش شد، اما ناگهان عکس شاه روی صفحه تلویزیون ظاهر و برنامه قطع شد. گفتند نظامیانی که در ایستگاه فرستنده بودند، از این‌که سرود شاهنشاهی نواخته نشده بود عصبانی شده بودند و برنامه را قطع کردند. رادیوی دولتی در تمام مدت سکوت اختیار کرد و مراسم را پخش نکرد.

● فرماندار نظامی اعلام کرد به مناسبت ورود امام خمینی (ره)، حرکات و اجتماعات از ساعت هفت صبح امروز به مدت سه روز با رعایت نظم و ترتیب در سطح شهر تهران و حومه به نحوی که موجب هیچ‌گونه درگیری و عملیات مخل نظم عمومی نشود، مجاز خواهد بود.

● دکتر علی‌آبادی از شورای سلطنت استعفا داد.

● با آمدن امام به وطن روحانیون متحصن در مسجد دانشگاه طی اعلامیه‌ای به تحصن خود خاتمه دادند.



تولید ملی، حمایت از کار و سرمایه ایرانی

برگ اشتراک مجله‌های رشد

نحوه اشتراک:

شما می‌توانید پس از واریز مبلغ اشتراک به شماره حساب ۳۹۶۶۲۰۰۰ بانک تجارت، شعبه سه‌راه آزمایش کد ۳۹۵، در وجه شرکت افست از دو روش زیر، مشترک مجله شوید:

۱. مراجعه به وبگاه مجلات رشد: نشانی: www.roshdmag.ir و تکمیل برگه اشتراک به همراه ثبت مشخصات فیش واریزی.

۲. ارسال اصل فیش بانکی به همراه برگ تکمیل شده اشتراک با پست سفارشی (کپی فیش را نزد خود نگه‌دارید).

◆ نام مجلات در خواستی:

◆ نام و نام خانوادگی:

.....

◆ تاریخ تولد:

◆ میزان تحصیلات:

◆ تلفن:

◆ نشانی کامل پستی:

.....

استان:

شهرستان:

خیابان:

شماره فیش:

مبلغ پرداختی:

پلاک:

شماره پستی:

◆ در صورتی که قبلاً مشترک مجله بوده‌اید، شماره اشتراک خود را ذکر کنید:

امضا:

● نشانی: تهران، صندوق پستی امور مشترکین: ۱۶۵۹۵/۱۱۱

● وبگاه مجلات رشد: www.roshdmag.ir

● اشتراک مجله: ۱۴-۱۳۹۷۱۳۰۷۷۳۳۹۷۱۱۰/۷۷۳۳۵۱۱۰/۷۷۳۳۶۶۵۶-۲۱۰

◆ هزینه اشتراک یکساله مجلات عمومی (هشت شماره): ۱۲۰۰۰۰ ریال

◆ هزینه اشتراک یکساله مجلات تخصصی (چهار شماره): ۸۰۰۰۰ ریال